
GETHSEMANÉ

Dit is mij 't wonder Uwer Liefde, Heer,
Dat Zij het schoonst bloeit in een nacht van smarten,
Dat Haar vertroosting licht maakt, keer op keer,
De nachten der vertwijfelende harten!

Uw jongren slapen, als Gij troost behoeft,
Als onverhoord wèerkeeren Uw gebeden,
Wijl God U tot bezwijkens toe beproeft:
Nooit heeft een mensch zoo 'n eenzaamheid doorleden!

Een zwarte nacht van Godverlatenheid
Brak eerst in d' uiterst' angst U lichtend open;
Toen waart G' ook tot den zwaarsten gang bereid:
Van Uw gelaat er dropplen bloeds neerdroppen!

Zoo hebt Gij onz' ellendigheid geboet,
O Godslam, o van elk zoo fel gesmade,
O loutre Liefde, Die verbloeden moet,
Eer dat één ziel zou zaal'gen Uw genade!

A. WAPENAAR